

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010196
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2514010196.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, samosudcom Mgr. Pavlom Macháčom, v trestnej veci N.. I. Z., obžalovaného zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 10. mája 2018, takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý

N.. I. Z., nar. XX.X.XXXX v O., trvalé bydlisko L. XXX, okres B. T. B. P.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 31.03.2009 v L. na ulici Z. č. XX na Daňovom úrade ako konateľ spoločnosti C., U..G..C., so sídlom L., L. XX, IČO: 36218651, DIČ: 2020168436 skrátil vlastnú daňovú povinnosť na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2008 tým, že v podanom daňovom priznaní do nákladov zaúčtoval úhradu fiktívnych dodávateľských faktúr a to od dodávateľa N..S..N..S.. U..G..C., so sídlom B. T. B. P., T. XXXX/XX, IČO: 36266850, DIČ: 2021937346 a to faktúru č. XXX/XX/XX na sumu 234.000,- Sk /prepočítane 7.767,38 Eur/ bez DPH zo dňa 08.02.2008 a faktúru č. XXX/XX/XX na sumu 55.000,- Sk /prepočítane 1.825,67 Eur/ bez DPH zo dňa 18.02.2008 v celkovej výške bez DPH 9.593,04 Eur /prepočítane 289.000,- Sk/, od dodávateľa T.-X. U..G..C., so sídlom X., Š. XX, IČO: 36808105, DIČ: 2022420312 a to faktúru č. XXXXXXXX na sumu 462.510,- Sk /prepočítane 15.352,52 Eur/ bez DPH zo dňa 02.07.2008, faktúru č. XXXXXXXX na sumu 474.963,20 Sk /prepočítane 15.765,89 Eur/ bez DPH zo dňa 10.12.2008, faktúru č. XXXXXXXX na sumu 260.300,- Sk /prepočítane 8.640,38 Eur/ bez DPH zo dňa 01.12.2008, faktúru č. XXXXXXXX na sumu 77.984,- Sk /prepočítane 2.588,60 Eur/ bez DPH zo dňa 04.12.2008, faktúru č. XXXXXXXX na sumu 613.390,- Sk /prepočítane 20.360,82 Eur/ bez DPH zo dňa 08.12.2008, v celkovej výške bez DPH 62.708,20 Eur /prepočítane 1.889.147,20 Sk/, od dodávateľa K. R. U..G..C., so sídlom O., X. X, IČO: 36352276, DIČ: 2022169886 a to faktúru č. XXXX-XX zo dňa 02.12.2008 v celkovej výške bez DPH 10.771,43 Eur /prepočítane 324.500,- Sk/ od dodávateľa S. H..U., so sídlom Č., L. XXXX, IČO: 35729091, DIČ: 2021454875 a to faktúru č. XXXXXXXX na sumu 567.410,- Sk /prepočítane 18.834,56 Eur/ bez DPH zo dňa 01.12.2008, faktúru č. XXXXXXXX na sumu 437.589,60 Sk /prepočítane 14.525,31 Eur/ bez DPH zo dňa 05.12.2008 a faktúru č. XXXXXXXX na sumu 547.500,- Sk /18.173,67 Eur/ bez DPH zo dňa 07.12.2008 v celkovej výške bez DPH 51.533,55 Eur /prepočítane 1.552.499,60 Sk/, čím spôsobil škodu na štátnom rozpočte SR v celkovej výške 25.575,18 Eur.

t e d a

- vo väčšom rozsahu skrátil daň,

č í m s p á c h a l

- zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 276 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno j), § 38 odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba s probačným dohľadom na 1 (jeden) rok.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno g) Trestného zákona sa mu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená Slovenská republika zastúpená Daňovým úradom O., pobočka L., Y. Z. Č.. XX, L., so svojim nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

o d ō v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Piešťany podala na tunajší súd 12. júna 2014 obžalobu sp. zn. 1Pv 722/11/2204 (ďalej len obžaloba) na N.. I. Z. pre skutok opísaný v enunciiate rozsudku právne kvalifikovaný ako zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona.

Okresný súd Piešťany rozsudkom z 18. marca 2015, sp. zn. 2T/66/2014, uznal obžalovaného za vinného na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe a odsúdil ho podľa § 276 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 3 (tri) roky. Zároveň mu súd podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze uhradiť spôsobenú škodu Daňovému úradu L., Y.. Z. Č.. XX vo výške 25.575,18 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trnave rozhodol uznesením z 21. januára 2016, sp. zn. 6To/32/2015, tak, že postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil súd prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Spisový materiál bol z odvolacieho súdu vrátený 24. marca 2016.

Medzičasom došlo k zmene zákonného sudcu, pričom obžalovaný sa vyjadril, že nesúhlasí s tým, aby sa po zmene zákonného sudcu pokračovalo v hlavnom pojednávaní a žiada, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo odznova. Z uvedeného dôvodu súd vykonal hlavné pojednávanie od začiatku.

K dokazovaniu

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchmi obžalovaného, svedkov a oboznámil čítaním znalecký posudok, ako aj listinné dôkazy založené v spise.

Obžalovaný I. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol jedným z troch konateľov obchodnej spoločnosti C., U..G..C., so sídlom L., L. XX, IČO: 36218651 (ďalej aj C., U..G..C.), bol ním od roku 1998 do roku 2012, pričom bol aj 40%-ným spoločníkom tejto firmy. Vo firme mal na starosti výrobnú činnosť, bol vedúci výroby, bol tam prakticky skoro stále, to ale neznamená, že vykonával sám všetky úkony. Daňové priznania podpisovali všetci traja konatelia. Obžalovaný robil bežnú operatívnu, ak išlo o nejaké väčšie čiastky, sadli si k tomu všetci traja. Druhý konateľ pán W. mal na starosti obchodné záležitosti a tretí konateľ N.. W. mal na starosti technickú časť. Na margo toho, že konatelia boli všetci traja, nerozumie tomu, prečo bol len on obžalovaný.

Spoločnosť C., U..G..C. sa zaoberala výrobou mostných záverov (na dilatáciu mostov) pre veľké diaľničné stavby. Odberateľmi boli veľké stavebné firmy zo Slovenska, Čiech, z iných štátov Európy, ale aj zo sveta. Vyrábané kovové konštrukcie vážili od 1.500 kg do 15.000 kg. Ide o extrémne namáhané konštrukcie, takže vynechať nejaký materiál pri ich výrobe bolo neprípustné. Spoločnosť vlastnila niekoľko certifikátov kvality, nikdy nemali žiadne reklamácie ohľadom kvality výrobkov. Ročná spotreba hutného materiálu bolo okolo 250.000 kg. Výroba bola v C. pri L., materiál im chodil spravidla vlakom na stanicu do L., kde si zabezpečili vykládku. Nákupy materiálu nemali vo firme podelené. Obžalovaný spravidla realizoval veľké nákupy od 50 ton a viac, nakupoval hlavne od železiarni vo P., X. a v O.. Vie, že celkovo mali viac ako 60 dodávateľov, robili si aj previerku dodávateľov podľa ISO 9000. S veľkými dodávateľmi sa robili zmluvy, riešili sa tam rabaty a podobne. Drobnejšie nákupy mohol realizovať aj skladník alebo majstri X. a T., ale nakupované množstvá museli byť dohodnuté a odsúhlasené vopred

na dispečingu, ktorý sa konal každý pondelok, tam sa riešilo, aký materiál je potrebný do výroby. Platilo sa v hotovosti. Drobné sumy obžalovaný nekontroloval, suma 100.000 Sk v tom čase nebola veľká čiastka, mali miliónové obraty. Veľké nákupy boli cez 1.000.000 Sk alebo 2.000.000 Sk. Materiál musel byť fyzicky dodaný a musel k nemu byť hutný atest, lebo ten sa posúval odberateľovi, tieto dve veci sa kontrolovali. Prebierku robil pracovník technickej kontroly pán U..

Obžalovaný nerozumie tomu, prečo daňový úrad faktúry uvedené v obžalobe neuznal, z jeho pohľadu ide o nedorozumenie medzi daňovým úradom a spoločnosťou, lebo daňový úrad od nich pri daňovej kontrole chcel, aby hľadali konateľov spoločností, s ktorými obchodovali, čo obžalovaný odmietol, predsa neboli detektívna kancelária. Obžalovaný trval na tom, že v roku 2008 obchody s firmami

- N..S..N..S.. U..G..C.., so sídlom B. T. B. P., T. XXXX/XX, IČO: 36266850 (ďalej len N..S..N..S.. U..G..C..),

- T.-X. U..G..C.., so sídlom X., Š. XX, IČO: 36808105 (ďalej len T.-X. U..G..C..),

- K. R. U..G..C.., so sídlom O., X. X, IČO: 36352276 (ďalej len K. R. U..G..C..) a

- S. H..U.., so sídlom Č., L. XXXX, IČO: 35729091 (ďalej len S. H..U..),

skutočne prebehli, tieto firmy im riadne dodali objednaný tovar a vystavili faktúry, ktoré im C. U..G..C.. riadne zaplatila v hotovosti pri dodaní tovaru. Tovar dodaný týmito firmami bol následne riadne zapracovaný do finálnych výrobkov. Ak by tomu tak nebolo, odberateľ by si finálny výrobok neprebral, lebo by nespĺňal kvalitatívne parametre. Každý výrobok mal hutný atest, to si odberateľ kontroloval.

Obžalovaný osobne tieto štyri spoločnosti nepoznal, on ich za spoločnosť C., U..G..C.. nekontaktoval. Kontaktoval ich zrejme ten, kto je podpísaný na dokladoch. Podľa obžalovaného s týmito spoločnosťami išlo o jednorazový obchod, lebo zrejme súrne potrebovali vo firme nakúpiť materiál. Ten, kto to riešil, zohnal materiál, zobral zálohu, objednal tovar, zaplatilo sa to a vybavila sa doprava. V prípadoch týchto štyroch spoločností nešlo o veľké nákupy. Vtedy nebolo toľko dodávateľov ako je dnes. Bežne sa im stávalo, že mali dodávateľa, od ktorého brali hutný materiál a o rok už taká firma neexistovala. V roku 2008 boli všetky štyri vyššie uvedené firmy riadne registrované v Obchodnom registri SR. Taktiež neboli na zozname firiem nevykonávajúcich svoju činnosť, ktorý zoznam viedlo Daňové riaditeľstvo SR. Aj účtovníčka by ich upozornila na to, že s týmito dodávateľmi nie je niečo v poriadku. Účtovníctvo im vtedy robila firma N.. U. s názvom Q. - L., U.. U..G..C.., ich firemné veci riešila pracovníčka pani S.. Faktúry a bločky z pokladne sa účtovníčke nosili raz mesačne, doniesol ich ten, kto mal cestu okolo.

K predaju obchodného podielu v spoločnosti C., U..G..C.. obžalovaný uviedol, že firma začala mať finančné problémy, naskytla sa mu možnosť obchodný podiel predať, tak to využil a predal ho za sumu vo výške vkladu spoločníka. Najväčším dlžníkmi spoločnosti v tom čase boli P., J. a U., celkovo im rôzne firmy dlžili cez 300.000 Eur.

Nový konateľ T. S. podľa obžalovaného mohol pohľadávky daňového úradu dodatočne zaplatiť, peniaze na účte na to boli, lebo postupne prichádzali od dlžníkov spoločnosti úhrady splatných záväzkov a neboli to malé sumy. Obžalovaný to vie, bol v kontakte s niektorými dlžníkmi spoločnosti.

Z výpovede svedkyne N.. T. Z., ktorú súd so súhlasom strán na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplynulo, že táto využila svoje zákonné právo a z titulu, že obžalovaný je jej manžel, odmietla vo veci vypovedať. Z výpovede svedka T. S., ktorú súd so súhlasom strán na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplynulo, že 22.05.2012 sa stal konateľom spoločnosti C., U..G..C.. Činnosť nevykonával žiadnu, nakoľko táto firma je na neho len napísaná. Prevod sa stal tak, že ho na jar 2012 oslovil neznámy muž v B. T. B. P., ktorý sa ho spýtal, či by si nechcel zarobiť 200,- Eur. Keď s tým súhlasil, neznámy muž mu povedal, že potrebuje jeho osobné doklady, že podpíše nejaké papiere a pôjdu k notárovi na overenie podpisov. Následne tak aj vykonali, podpísal niekoľko listov tomuto mužovi. Za to mu odovzdal sľúbených 200 Eur, ktoré svedok minul pre vlastnú potrebu - živobytie, cigarety, alkohol, lebo bol nezamestnaný. Odvtedy toho muža nevidel. Až potom mu povedal, že z neho spravil konateľa, že to potreboval na niekoho napísať, ale že sa nemusí báť, nič z toho nebude. Bol to róm, slušne oblečený, vysoký asi 180 cm. So spoločnosťou C., U..G..C.. svedok nevykonával žiadnu činnosť, nakoľko ani nevedel, čím sa firma zaoberá. Obchodné spoločnosti N..S..N..S.. U..G..C.., T.-X. U..G..C.., K. R. U..G..C.., S. H..U.., absolútne nepozná. Daňové priznanie za spoločnosť nepodával, ani nevie ako sa to robí. Má vychodenú základnú školu, v 1. triede na učňovke ho vyhodili, lebo tam nechodil. Je nezamestnaný, živia ho rodičia. Až pri výsluchu si uvedomil, že na seba nechal prepísať stratovú firmu a teraz bude mať z toho opletačky.

Svedkyňa Z. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že stále pracuje ako zamestnankyňa Daňového úradu v L., teraz ide o pobočku Daňového úradu so sídlom v O.. Doložila poverenie na zastupovanie, ako aj zbavenie mlčanlivosti. Spoločnosť C., U..G..C.. si pamätá, lebo človek keď neuznáva také veľké daňové výdavky, tak to mu rezonuje v pamäti. Ďalej uviedla, že pracovala na daňovej kontrole za rok 2008 aj s kolegyňou L.. R. R. u tohto daňového subjektu. Pri daňovej kontrole zistil zaúčtované náklady, ktoré sa týkali daňových subjektov N..S..N..S.. U..G..C.., T.-X., U.. G.. C.., K. R., U..G..C.., H. S. H.. U.. Vzhľadom k tomu, že všetky tieto faktúry za nákup materiálu ako je oceľový profil, farby, riedidlá a plochá oceľ boli v

pomerne vyšších hodnotách, tak už v súvislosti s inými daňovými kontrolami, najmä kontrolami DPH boli tieto daňové subjekty nie veľmi hodnoverné. Preto daňový úrad zaslal dožiadania miestne príslušným správcam dane týchto daňových subjektov. Podotkla, že vtedy museli riešiť veci dožiadatiami, v súčasnosti si miestne zisťovania hocikde na Slovensku robí každý sám. Zo všetkých štyroch odpovedí na dožiadania vyplývalo, že daňové subjekty neboli kontaktné. Tí miestne príslušní správcovia dane vykonávali už na požiadania iných daňových úradov šetrenia a zistili, že uvedené daňové subjekty sa na adresách sídiel podľa obchodného registra nenachádzajú, nepreberajú si písomnosti resp. nereagujú na zasielané písomnosti, na predvolania na vypočutie konateľom, svedkom. O predvedenie konateľov boli požiadané aj orgány polície, ani tým sa to nepodarilo, o čom sú záznamy. Napr. konateľka spoločnosti N..S..N..S., U.. U..G..C.. bola I. U., tá sa dostavila na Daňový úrad J. B. T. B. P. a tam sama vypovedala, že v roku 2008 keď boli zaúčtované faktúry obžalovaného u kontrolovaného daňového subjektu, tak už za spoločnosť nebola vykonávaná žiadna podnikateľská činnosť. Podobne to bolo aj pri daňových subjektoch, kde bol konateľom pán Š., aj ten poprel, že by vykonávali podnikateľskú činnosť v tom čase a že vystavovali doklady. Vzhľadom k tomu, že zákon o dani z príjmov hovorí o preukázateľných daňových nákladoch alebo výdavkoch podľa účtovníctva, či jednoduchého alebo podvojného, teda tento zákon pojednáva o preukaznosti týchto výdavkov, keďže to nebolo možné preveriť, správca dane nemôže inak ako tieto náklady neuznať. Ten, kto ovláda účtovníctvo, tak vie veľmi dobre, aký to má dopad u jednotlivých zúčastnených strán. U vyššie uvedených daňových subjektov ani v jednom prípade neboli podané daňové priznania k dani z príjmu právnických osôb za rok 2008, t. z. že neboli zaúčtované výnosy z týchto faktúr, nebola z týchto vystavených faktúr odvodená DPH. Samozrejme tu keďže sú to pomerne veľké veci (tie dodávané), vstupujú do toho motorové vozidlá, nie je možné identifikovať autá, ktoré tento veľký materiál mali doviesť, za ktoré je potom povinnosť platiť daň z motorových vozidiel. Tak isto túto prácu nemôže vykonávať osoba sama, lebo s váhou materiálu si sama nepomôže, tam je potom obchádzaná daň zo závislej činnosti. Na druhej strane, ak si C., U..G..C.. účtuje o nákladoch, tak si DPH odpočítava, t. z. že ju pýta zo štátneho rozpočtu a takto to účtovníctvo, ktoré je jedna dlaň, takto to potom vychádza. Nemôžu byť na jednej strane nezaúčtované výnosy, neodvedená daň v prípade inej dane a na druhej strane zaúčtované len náklady a uplatnená daň zo štátneho rozpočtu (DPH). Toto by si žiadny kontrolór nedovolil, lebo inak by nemali na daňovom úrade čo robiť, ak by sme takto postupovali. Je veľmi zaujímavé, že takéto subjekty, s takýmito obratmi sú už veľmi dávno ex offa vymazané. Je veľmi zaujímavé, že tak rýchlo sa dá spoločnosť vymazať aj napriek tomu, ako je to veľmi ťažké v prípade, že spoločnosti podnikateľskú činnosť nevykonávajú, naozaj nič neúčtujú. A dnes spoločnosti, ktoré boli založené pred 20 rokmi nie je možné vymazať, no a takéto spoločnosti sú behom krátkej doby z registra vymazané. Spoločnosť N..S..N..S., U.. U..G..C.. bola ex offa vymazaná 22.08.2009, T.-X., U..G..C.. bola vymazaná 16.08.2016, spoločnosť K. R., U..G..C.. bola vymazaná 01.05.2010 a S. H..U.. bola vymazaná 12.01.2016. Je divné, že také spoločnosti s takými obratmi sa vymažú hneď, keď inokedy to trvá roky. Svedkyňa ďalej uviedla, že z úradnej činnosti vie, že napr. spoločnosť N..S..N..S., U.. U..G..C.. niekedy riešili už kolegovia pri DPH. Pamätá si na spoločnosť S., H..U.. určite to bolo pri DPH, nadmerné odpočty DPH, pravdepodobne vratky DPH. Čo sa týka ďalších dvoch spoločností z obžaloby, tam si nespomína, že by sa niekde vyskytovali pri kontrolách, nenatrafila na ne. V rámci šetrení bolo zistené, že tieto spoločnosti dodávali rôzny tovar, no svedkyňa sa zdá, že ocel' to nebola. Či sporné faktúrované sumy boli veľké alebo malé v porovnaní s ostatným, to si nedovolí tvrdiť, musela by sa pozrieť do účtovníctva. Či ostatné faktúry v podobných výškach boli taktiež uhrádzané bezhotovostne ako tie sporné, nevie uviesť, tiež by musela pozrieť do účtovníctva.

K daňovej kontrole svedkyňa uviedla, že protokol o výsledku daňovej kontroly sa prejednal s obžalovaným a spísala sa o tom zápisnica. V rámci daňovej kontroly jednala len s obžalovaným, riadne ho oboznámila s tým, že pokiaľ neunesie dôkazné bremeno, tak sporné faktúry budú vyhodnené z účtovníctva, bol riadne oboznámený aj s výsledkom kontroly. Kontrola sa začala v deň, ktorý je uvedený v oznámení o začatí, obžalovaný vtedy požiadala o týždňový odklad kvôli dovolenke, čomu správca dane vyhovel. Vzhľadom k tomu, že sa jednalo o veľké sumy, tak správca dane požiadala ČR o poskytnutie informácií a zaslal žiadosť asi T. Z.. Vzhľadom k tomu, že vedeli, že odpoveď na medzinárodnú výmenu informácií (MVI) trvá dlhšie, tak v zmysle zákona daňovú kontrolu prerušili, o čom bol daňový subjekt informovaný s tým, že požiadali nadriadený orgán aj o predĺženie daňovej kontroly z dôvodu MVI. Daňové riaditeľstvo vyhovel žiadosti a daňovú kontrolu predĺžilo. Ako náhle dostali odpoveď z MVI, tak v kontrole pokračovali a oznámenie o pokračovaní kontroly zaslali C., U..G..C.. Behom asi 3 mesiacov potom v zákonnej lehote daňovú kontrolu aj ukončili.

Svedkyňa uviedla, že osobne proti obžalovanému nič nemá, jeho kontakt s úradom bol dobrý, bol tolerantný, akceptoval ich ako kontrolórov, nemôže povedať krivého slova na neho. Správal sa korektne. Daňový subjekt C., U..G..C.. ale v priebehu kontroly neunesol dôkazné bremeno, lebo nebolo možné

preveriť tieto štyri daňové subjekty. Obžalovaný sa k sporným faktúram vyjadroval, zaslali mu výzvu na predloženie dôkazov, lebo dôkazné bremeno zaťažuje daňový subjekt. Mal dokázať, že či boli tieto štyri daňové subjekty tie, ktoré tovar naozaj dodali. Dal im vyjadrenie, ale správca dane nepovažoval túto odpoveď na výzvu za hodnovernú, pretože tieto daňové výdavky neboli týmto spôsobom dostatočne preukázané, preto ich ani neuznali. Faktúry boli napr. všetky uhrádzané v hotovosti, predsa nemôže z vaku vyťahnúť peniaze a dať niekomu 500.000 Sk len tak, bez toho, aby si ho preveril. Je ale pravda, že v tom čase hotovostné platby obmedzené neboli. Obžalovaný im pri kontrole tvrdil, že materiál bol zabudovaný, predložené kalkulácie k mostným záverom vyrobeným v roku 2008 im doložil. Úrad to nepreveroval, nemá na to ľudí, technikov na také posúdenie a nedisponujú odbornými znalosťami, na to by bol potrebný znalec. Treba si uvedomiť, na kom je dôkazné bremeno. Keď chceme spochybňovať, tak rovnako by sa mohlo pochybovať o sume, či nebol ten materiál kúpený za iné sumy od iných subjektov. Jej práca kontrolóra skončila prerokovaním protokolu. Spolu s výsledkom sa to odovzdalo správkyni dane a tá už vystavila dodatočný platobný výmer. Svedkyňa uviedla, že predpokladá, že daňový úrad si túto pohľadávku exekučne vymáhal, no s akým výsledkom, to nevie, rieši to exekučné oddelenie v O.. Z výpovede svedkyne L.. R. R., ktorú súd so súhlasom strán na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplynulo, že táto vykonávala daňovú kontrolu v spoločnosti C., U..G..C.. spoločne so Z. S.. O podstatných okolnostiach daňovej kontroly vypovedala zhodne ako Z. S..

Svedok T. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v roku 2008 pracoval v spoločnosti C., U..G..C.. ako skladník. Náplňou jeho práce bolo na základe dodacích listov prevziať materiál, odrátať ho, podpísať a opečiatkovať dodávku materiálu a zapísať dodaný materiál na skladovú kartu. Na každú zákazku sa sledovala spotreba, koľko materiálu sa vybralo zo skladu, toľko sa odpisovalo z karty, každá položka mala svoje skladové číslo. Svedok s faktúrami do kontaktu neprišiel. Na dodacích listoch nebolo uvedené, kto robil objednávku. Objednávky robil zásobovač pán C., možno aj obžalovaný. Materiál im vozili autá z K., to bola distribučná spoločnosť, distribuovala produkty od mnohých spoločností. Či im materiál vozili aj iné firmy, uviesť nevie. Obchodné spoločnosti N..S..N..S.. U..G..C.., T.-X. U..G..C.., K. R. U..G..C.., S. H..U.., mu nič nehovorila.

Svedok Y. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol konateľom spoločnosti C., U..G..C.., od kedy do kedy, to si už nepamätá, boli viacerí. Do riadenia spoločnosti nezasahoval, ani do ekonomických záležitostí, nerobil vo firme žiadne objednávky materiálu, nevstupoval do dodávateľsko-odberateľských vzťahov. Jediné čo ho zaujímalo bolo, že či firma funguje, vtedy fungovala. Či spoločnosť dosahovala v tom čase zisk si už nepamätá, bol konateľom viacerých spoločností, nebol na to odkázaný. Výroba bola dosť špecifická, vyžadovala technické znalosti, svedok nie je technik, nerozumel tomu. Garantom odbornosti bol obžalovaný. Daňové priznanie za spoločnosť podával obžalovaný. Obchodné spoločnosti N..S..N..S.. U..G..C.., T.-X. U..G..C.., K. R. U..G..C.. H. S. H..U.. svedok nepozná.

Svedok N.. Y. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol jedným z konateľov a spoločníkov spoločnosti C., U..G..C.., kde technicky zabezpečoval výrobu. Nebola to práca pre neho, tak od roku 2004 s firmou spolupracoval už len externe, bol síce stále konateľom a spoločníkom, ale o chod spoločnosti sa v roku 2008 už určite nezaujímal, vtedy bol už zamestnaný v iných firmách. Nezaujímal sa ani o hospodárske výsledky, ani sa nezúčastňoval valných zhromaždení. Priebežne ponúkal svoj obchodný podiel obžalovanému na predaj, neskôr predali celú spoločnosť, už nevie komu. Obchodné spoločnosti N..S..N..S.. U..G..C.., T.-X. U..G..C.., K. R. U..G..C.. a S. H..U.. nepozná. Keď ešte v spoločnosti pracoval, tak tam skladníka robil pán Š.. Skladník mohol objednávať len nejaké drobnosti, čistiace prostriedky a podobne, nie hutný materiál. Keď v spoločnosti svedok ešte bol, tak im hutný materiál dodávala K. Ž., T. a nejaké české firmy, nevie presne. Keď dostali zákazku, tak z nej vyplynulo, čo treba zabezpečiť, svedok spravil výpis materiálu, objednávky robil obžalovaný. Y. W. bol pribratý do spoločnosti od začiatku pre svoje obchodné zručnosti, mal tiež výrobné priestory, no do výroby sa neangažoval.

Svedkyňa N.. U. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je konateľkou spoločnosti Q. - L., U.. U..G..C.., L., ktorá sa zaoberá účtovníctvom. Spoločnosť C., U..G..C.. bola jednou z firiem, ktorej viedli účtovníctvo, ich spolupráca začala v roku 2000 a skončila, lebo spoločnosť prestala platiť za služby, kedy presne skončila, to nevie. Firmu C., U..G..C.. u nich mala účtovne na starosti zamestnankyňa Q. S.. Najviac sa vo veciach spoločnosti C., U..G..C.. komunikovalo s obžalovaným a jeho manželkou, fakturačné doklady najčastejšie nosila manželka obžalovaného. Faktúry sa neskúmali tak ako teraz, taký systém vtedy nebol. Vtedy zisťovali len, či spoločnosť uvedená na faktúre figuruje v Obchodnom registri SR, to robili odjakživa. Dnes už daňový úrad zverejňuje zoznam podozrivých firiem. Y. W. a N.. Y. W. za spoločnosť C., U..G..C.. nekomunikovali. Obchodné spoločnosti N..S..N..S.. U..G..C.., T.-X. U..G..C.., K. R. U..G..C.. H. S. H..U.. svedkyňa nepozná, ani sa s nimi v účtovníctve nestretla. O daňovej kontrole za rok 2008 v spoločnosti C., U..G..C.. svedkyňa vedela, bola k nej prizvaná, aj odpovedala na otázky pracovníčok daňového úradu. Išlo o spochybnenie nejakých majiteľov eseročiek, čo dodávali tovar. Ale

ak bol tovar dodaný, nemal by byť poškodzovaný ten poctivý. Obžalovanému odporučila, aby sa voči rozhodnutiu daňového úradu odvolal, či to aj urobil, to nevie.

Z výpisu z obchodného registra Q. - L., U.. U..G..C., vyplynulo, že N.. U. U. je konateľkou a spoločníčkou tejto spoločnosti od 02.07.2005.

Zo zmluvy č. 39/2003 vyplynulo, že spoločnosť Q. - L., U.. U..G..C.. uzavrela zmluvu so spoločnosťou C., U..G..C., predmetom ktorej bolo odplatné spracovanie účtovnej a mzdovej evidencie, účtovných výkazov a všetkých účtovných prác potrebných pre vedenie účtovníctva a ročnú účtovnú závierku podľa platných predpisov. Táto spolupráca bola ukončená dohodou 25.4.2012, pričom za spoločnosť C., U..G..C.. podpisoval obe zmluvy obžalovaný.

Z výpovede svedkyne Q. S., ktorú súd so súhlasom strán na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplynulo, že pracuje ako účtovníčka v spoločnosti Q. - L., U.. U..G..C., L.. Od roku 2003 spracovávala ich firme externe účtovnú agendu spoločnosti C., U..G..C.. na základe dokladov predložených uvedenou firmou. Doklady na spracovanie nosil N.. Z. a jeho manželka. Zdôraznila, že výdavkový doklad je preukazný doklad o zaúčtovaní, nie o nejakej platbe.

Svedkyňa I. T., rod. U., na hlavnom pojednávaní uviedla, že v minulosti bola konateľkou spoločnosti N..S..N..S.. U..G..C., kedy presne, to si už nepamätá. Obžalovaného nepozná, v živote ho nevidela, nerealizovala s ním žiadne obchody. Ani nevie, čo bolo predmetom činnosti spoločnosti N..S..N..S.. U..G..C., absolútne nič v tej firme nerobila, nevie, či mala firma účet v banke. Viac krát bola predvolaná na daňový úrad, chceli po nej účtovníctvo tejto firmy, ktoré im nedala, lebo ho nikdy nemala, nemala ani pečiatku, ani kanceláriu, nevie, či spoločnosť mala zamestnancov. To, že je konateľkou sa dozvedela až na daňovom úrade. Konateľkou sa stala tak, že podpísala papiere u notára, ktoré ani nečítala. Mala za to dostať odmenu od P.G. W., nedostala ju. Vtedy bola v zlej finančnej situácii, žila ako bezdomovec na ulici od roku 2006 do roku 2014, živila sa drobnými krádežami, bola závislá od heroínu, neskôr ju dobehla trestná minulosť, bola 16 mesiacov vo výkone trestu odňatia slobody za krádeže, pevný výstup mala 14.06.2017. V roku 2007-2008 žila na ulici s T. T., tiež bol závislý na drogách a kradol, aj on bol známy P. W., neskôr sa dozvedela, že aj na T. boli napísané nejaké firmy. P. W. U. L. Z. D., C. P., Ž. U. Y. B. D., U. Y. finančnú pomoc, keď na seba napíše tie eseročky. Bolo na ňu asi 12 firiem. Občas ju W. niekam zviezol napr. na stanicu, ale po žiadnych staveniskách ju nevozil. Tie ich jazdy vôbec nesúviseli s funkciou konateľky. Naposledy W. videla pred 5 - 6 rokmi. Žiadne faktúry za spoločnosť N..S..N..S.. U..G..C.. nikdy nepodpisovala. Pri odstraňovaní rozporov, keď v prípravnom konaní vypovedala, že faktúry podpisovala a brala za to odmenu, zotrvala svedkyňa na tvrdení, že žiadne faktúry za spoločnosť N..S..N..S.. U..G..C.. nikdy nepodpisovala, podpis vyzerá ako jej, ale nie je. Odmenu mala dostať len pri prepise spoločnosti na seba, no ani tú od W. nedostala. Na daňovom úrade jej pomohli zbaviť sa tých firiem keď im sľúbil, že nebude podnikat'. Súčasný manžel ju vyťahol z ulice, má syna, prácu, žije nový život.

Z výpovede svedka P. W., ktorú súd so súhlasom strán na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplynulo, že v spoločnosti N..S..N..S. U..G..C., B. T. B. P.Á., pracoval od roku 2006 až 2007 ako stavebný robotník. Ak bolo potrebné, vozieval vozidlom AUDI konateľku spoločnosti I. U. na stavby do O., na T. resp. tam, kde potrebovala. Chodila po stavbách a dohadovala veci, čo dohadovala nevie, toho svedkom nebol. Tiež ju nevidel podpisovať žiadne zmluvy. I. U. pozná od detstva. Nemá vedomosť o tom, že by sa on dopúšťal v mene spoločnosti N..S..N..S. U..G..C.. trestnej činnosti a taktiež nevie, že by také niečo robila ona ako konateľka. Nikdy v mene spoločnosti nekonal, ani nevystupoval, nemal k tomu oprávnenie, ani podklady. Názov obchodnej spoločnosti C., U..G..C., L. počul svedok na výsluchu prvýkrát, o obchodnom vzťahu týchto spoločností nevie vôbec nič. Nevie, kto za spoločnosť N..S..N..S. U..G..C.. podpisoval doklady, akým spôsobom boli podpísané, či a kedy boli vôbec podpísané.

Z výpovede svedka N.. Y. V., ktorú súd so súhlasom strán na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplynulo, že kým bol do 25.6.2008 predseda predstavenstva spoločnosti S., H..U., tak so spoločnosťou C., U..G..C.. nemali žiadne obchodné aktivity, žiadne zmluvy spolu neuzatvorili, svedok nepoznal túto spoločnosť. K účtovným dokladom spoločnosti S., H..U.. uvedeným v obžalobe svedok uviedol, že tieto sú z decembra 2008, kedy spoločnosť S., H..U.. už mala nového predsedu predstavenstva - L. N. Š., preto sa k týmto dokladom nevie bližšie vyjadriť. Podpis na týchto dokladoch určite nie je jeho, k pečiatke sa nevedel vyjadriť, hocikto si takú môže vyrobiť.

Na výpoveď svedka N. Š. z prípravného konania, ktorá so súhlasom strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, nebolo možné prihliadať, nakoľko táto výpoveď nebola zrealizovaná zákonným spôsobom, lebo svedok po zákonom poučení síce uviedol, že využíva svoje právo nevypovedať, avšak neuviedol, podľa ktorého odseku ust. § 130 Trestného poriadku toto právo využíva. V konaní pred súdom strany na osobnom výsluchu tohto svedka netrvali.

Z listín predložených Daňovým úradom L. (ďalej len daňový úrad) vyplynulo, že daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby C., U..G..C.. za rok 2008 podal obžalovaný, vypracovala ho N.. U.. Daň na úhradu činila 3.291,44 Eur.

Poverením z 22.01.2010 riaditeľ daňového úradu poveril Z. S. a L.. R. R. výkonom daňovej kontroly k dani z príjmov právnickej osoby C., U..G..C.. za rok 2008. Z oznámenia o výkone daňovej kontroly z 22.01.2010 vyplynulo, že daňový úrad spoločnosti C., U..G..C.. oznámil výkon daňovej kontroly k predmetnej dani od 22.02.2010, ktorý výkon bol neskôr na žiadosť daňového subjektu odložený na 02.03.2010.

Podaním z 24.5.2010 bola spoločnosť C., U..G..C.. vyzvaná na predloženie dokladov preukazujúcich nákup tovaru okrem iného od subjektov uvedených v enunciate rozsudku. Daňový subjekt predložil kalkulácie k jednotlivým zákazkám.

Podaním z 20.07.2010 sa daňový úrad obrátil na Daňové riaditeľstvo SR so žiadosťou o predĺženie lehoty do 02.12.2010, ktorej žiadosti riaditeľstvo vyhovel, čo je zrejmé z podania riaditeľstva z 28.7.2010.

Dňa 29.9.2010 daňový úrad rozhodol o prerušení daňovej kontroly z dôvodu, že je potrebné požiadať o medzinárodnú výmenu informácií. Následne podaním z 15.04.2011 oznamuje daňovému subjektu C., U..G..C., že pominuli dôvody prerušenia a kontrola bude pokračovať.

Výsledkom kontroly bol protokol 648/320/19909/2011/Cep z 06.05.2011, kde daňový úrad neznal ako daňový výdavok faktúry uvedené v enunciate rozsudku, čo aj náležite zdôvodnil. Výsledkom bolo rozdiel dane v sume 25.575,18 Eur. Protokol bol následne prerokovaný 30.05.2011, o čom svedčí zápisnica o ústnom pojednávaní, pričom obžalovaný pri prerokovaní nemal námietky.

Dňa 31.05.2011 daňový úrad dodatočným platobným výmerom číslo 648/230/23687/11/Pe vyrúbil spoločnosti C., U..G..C.. rozdiel dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie v sume 25.575,18 Eur. Voči tomuto rozhodnutiu sa obžalovaný neodvolal.

Zo zmluvy o prevode obchodného podielu zo 7.5.2012 vyplynulo, že obžalovaný predal svoj obchodný podiel v spoločnosti C., U..G..C.. za sumu 2.656 Eur svedkovi T. S., ktorý túto sumu podľa zmluvy zaplatil v hotovosti pri podpise zmluvy.

Zo znaleckého posudku číslo 5/2012 vypracovaného znalkyňou z odboru ekonomika a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, N.. H. V., ktorý posudok súd so súhlasom strán na hlavnom pojednávaní prečítal nemajú pochybnosti o správnosti jeho záverov, vyplynulo, že v účtovníctve spoločnosti C., U..G..C.. boli zaúčtované dodávateľské faktúry od spoločností N..S..N..S.. U..G..C., T.-X. U..G..C., K. R. U..G..C.. a S. H..U.. opísané v skutkovej vete výroku o vine rozsudku. Všetky tieto faktúry boli uhradené v hotovosti, faktúry spoločnosti S., H..U.. H. K. R., U..G..C.. boli uhradené 31.12.2008, faktúry spoločnosti N..S..N..S.. U..G..C.. boli uhradené vo februári 2008 a z dodávateľských faktúr spoločnosti T.-X. U..G..C.. bola uhradená faktúra č. 1002708 na sumu 462.510,- Sk /prepočítane 15.352,52 Eur/ bez DPH zo dňa 02.07.2008. Ostatné faktúry tejto spoločnosti neboli do 31.12.2008 uhradené, boli splatné až v januári 2009, čo ale nemá žiaden vplyv na výšku zaúčtovaných súm do nákladov spoločnosti.

Z výpisu z obchodného registra spoločnosti C., U..G..C.. vyplynulo, že obžalovaný bol konateľom spoločnosti od 18.01.2002 do 21.05.2012, v uvedenom období spoločnej s N.. Y.B. W. a Y. W.. V mene spoločnosti konal každý z konateľov samostatne. Od 22.05.2012 sa stal konateľom spoločnosti C., U..G..C.. T. S..

Z výpisu z obchodného registra spoločnosti N..S..N..S., U..G..C.. vyplynulo, že I. T., rod. U., bola konateľkou tejto spoločnosti od 13.06.2006 do 21.08.2009. Spoločnosť bolo 22.8.2009 ex offa vymazaná z registra.

Z potvrdenia daňového úradu vyplynulo, že spoločnosť N..S..N..S., U..G..C.. nepodala daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby. Zároveň bolo 26.09.2008 vykonané mieste šetrenie, z ktorého vyplynulo, že spoločnosť na adrese sídla uvedenom v registri nesídlila a 23.10.2008 bolo spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní, v ktorej sa konateľka I. T., rod. U. vyjadrila, že faktúry číslo XX,XX,XX/XXXX, ktoré boli konateľkou I. T., rod. U. vystavené v marci 2008 odberateľovi T. T. za stavebné práce boli podľa vyjadrenia konateľky posledné faktúry, nakoľko už žiadnu ekonomickú činnosť nevykonáva, nikoho nezamestnáva a nemá žiadne priestory na podnikanie. V rámci inej zápisnice o ústnom pojednávaní sa vyjadrila, že spoločnosť v roku 2008 už nevykonávala podnikateľskú činnosť a nevedla ani účtovníctvo. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti S., H..U.. vyplynulo, že N. Š. bol od 25.06.2008 jediným členom a zároveň predsedom predstavenstva tejto spoločnosti.

Z odpovede na dožiadanie Daňového úradu O. vyplynulo, že konateľ spoločnosti K. R., U..G..C., ktorým bol od 07.05.2008 až do výmazu spoločnosti 30.04.2010 z obchodného registra svedok N. Š. sa v rámci výsluchu v inom daňovom konaní v roku 2008 vyjadril pred správcom dane, že žiadne doklady, ani účtovníctvo tejto spoločnosti si pri ustanovení do funkcie neprevzal.

Z uznesenia o vznesení obvinenia OR PZ BA 1, OKP, OEK pod ČVS:ORP-1321/OEK-B1-2011-PP vyplynulo, že N. Š. bolo vznesené obvinenie pre skutok z mája 2010 právne kvalifikovaný ako prečin nezaplata danie podľa § 278 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Z odpovede na dožiadanie Daňového úradu X. vyplynulo, že konateľ spoločnosti T. - X., U..G..C., ktorým bol od 12.06.2008 až do výmazu spoločnosti z obchodného registra svedok N. X., s daňovým úradom nespolupracoval, daňové priznania nepodal, po jeho pobyte neskôr pátrala aj polícia.

Z uznesenia o vznesení obvinenia OR PZ TN, OSV NMnV - ČVS-ORP-273/3-OSV-TN-2009 z 25.3.2009 vyplynulo, že N. X. bolo vznesené obvinenie pre skutok z 31.01.2009 právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona.

Zo správy daňového úradu z 30.11.2017 vyplynulo, že voči spoločnosti C., U..G..C.. sa viedlo zo strany daňového úradu na podklade právoplatných a vykonateľných rozhodnutí daňového úradu 9 exekučných konaní, pričom na daňovú pohľadávku riešenú v tomto trestnom konaní bolo dosiaľ vymožených 302,14 Eur.

Správy a relácie na obžalovaného

Z lustrácie REGOB vyplynulo, že obžalovaný je ženatý, má jedno plnoleté dieťa a trvalý pobyt evidovaný na adrese uvedenej vo výroku.

Z registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný dosiaľ nebol súdne trestaný a z lustrácie v systéme AVÍZO vyplynulo, že sa aktuálne proti nemu iné trestné stíhanie nevedie.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že má evidovaný jeden priestupok z roku 2012 na úseku cestnej premávky.

Zo správy Obecného úradu L. vyplynulo, že menovaný býva v obci v spoločnej domácnosti so svojou manželkou, synom a matkou. Doteraz voči nemu nebolo vedené žiadne konanie, ktoré by musela riešiť komisia pre verejný poriadok. Iné okolnosti nie sú obecnému úradu známe.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny B. T. B. P. vyplynulo, že obžalovaný nie je a ani nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nepoberá ani nepoberal dávku v hmotnej núdzi.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplynulo, že obžalovaný bol evidovaný ako zamestnanec spoločnosti OKS, s.r.o. od 01.04.1999 do 31.07.2012. Od 01.08.2012 až doposiaľ je vedený ak zamestnanec spoločnosti C. - Z. U.. U..G..C..

K hodnoteniu dôkazov

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán (tzv. zásada voľného hodnotenia dôkazov). Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd bez pochybností za preukázané, že skutok uvedený v skutkovej vete výroku o vine sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Zo spáchania skutku ho jednoznačne usvedčujú výpovede vo veci vypočutých svedkov, vypracovaný znalecký posudok, ako aj listinné dôkazy založené v spise.

Svedkyne Z. S. a L.. R. R. zhodne vypovedali, že ako pracovníčky daňového úradu vykonávali v roku 2010 v spoločnosti C., U..G..C.. daňovú kontrolu k dani z príjmov za obdobie roka 2008, pričom v rámci kontroly bolo zistené, že do účtovníctva spoločnosti boli zaúčtované dodávateľské faktúry od spoločností N..S..N..S.. U..G..C.., T.-X. U..G..C.., K. R. U..G..C.. a S. H..U.. opísané vo výroku o vine rozsudku, o ktorých oprávnenosti mal daňový úrad pochybnosti. Keďže v daňovom konaní dôkazné bremeno pri preukazovaní oprávnenosti daňových výdavkov (v tomto prípade sporných dodávateľských faktúr) zaťažuje daňovníka - spoločnosť C., U..G..C.., táto bola vyzvaná, aby preukázala, že predmetné obchody reálne prebehli, ktoré bremeno v daňovom konaní spoločnosť neunesla. Z tohto dôvodu bola spoločnosť C., U..G..C.. zvýšený základ dane a následná dorúbená daň z príjmu vo výške 25.575,18 Eur, ktorú v lehote splatnosti nezaplatila. Dokonca voči rozhodnutiu daňového úradu obžalovaný ako konateľ spoločnosti nepodal ani opravný prostriedok. Predmetné závery daňového konania boli prevzaté aj do trestného konania.

V tomto smere treba zdôrazniť, že daňové konanie a trestné konanie sú konania samostatné, vzájomne nezávislé a vychádzajú z iných princípov dokazovania. Kým obe konania sa navzájom ovplyvňujú a trestné konanie spravidla preberá niektoré dôkazy získané v daňovom konaní (napr. listinné podklady produkované správcom dane - najčastejšie protokoly o daňových kontrolách, daňové priznania, dodatočné platobné výmery), samostatnosť trestného konania sa prejavuje v povinnosti orgánov činných v trestnom konaní objasňovať rozhodné skutkové okolnosti z úradnej povinnosti, pri ktorej nie sú viazané

rozhodnutiami a zisteniami správcu dane. Kým dokazovanie v trestnom konaní sa musí riadiť aj zásadou prezumpcie nevinu, dokazovanie v daňovom konaní je omnoho voľnejším najmä v smere preukazovania objektívnej zodpovednosti daňového subjektu.

S poukazom na vyššie uvedené bolo treba skúmať zavinenie obžalovaného vo vzťahu k zaúčtovaniu sporných dodávateľských faktúr do účtovníctva spoločnosti C., U..G..C., ale aj to, či vedel, že tieto faktúry boli fiktívne, teda že obchody reálne nikdy neprebehli. Že vo výroku o vine opísané dodávateľské faktúry boli zaúčtované v účtovníctve spoločnosti C., U..G..C.. svedčia okrem výstupov z daňového konania aj závery znaleckého posudku číslo 5/2012 vypracovaného v tejto veci znalkyňou N.. H. V., ktorá potvrdila aj spôsob úhrady týchto faktúr v hotovosti. Že v roku 2008 faktúry na zaúčtovanie nosil najčastejšie obžalovaný a jeho manželka, o tom svedčia výpovede svedkýň N.. U. a Q. S., ktoré externe pre spoločnosť spracovávali účtovníctvo. Že to bol práve obžalovaný, ktorý sa v rozhodujúcej miere v roku 2008 ako konateľ podieľal na chode spoločnosti C., U..G..C.. svedčia výpovede zostávajúcich dvoch konateľov N.. Y. W. a Y. W., ktorí zhodne potvrdili, že do chodu spoločnosti C., U..G..C.. v tom čase už vôbec nezasahovali, všetko si riadil obžalovaný. Tým je daná odpoveď na námietku obžalovaného, že konatelia boli traja, no pred súdom stojí ako obžalovaný len on. Obžalovaný nakoniec nepopieral, že daňové priznanie k dani z príjmov za spoločnosť C., U..G..C.. za rok 2008 podával on a následne aj komunikoval s daňovým úradom. Nebolo preto pochýb o tom, že to bol práve obžalovaný, ktorý sporné dodávateľské faktúry nechal zaúčtovať do účtovníctva spoločnosti C., U..G..C., nakoniec túto skutočnosť obžalovaný ani nerozporoval.

Namietal však, že by išlo o fiktívne faktúry, trval na tom, že obchody reálne prebehli, materiál bol skutočne dodaný a následne zabudovaný do výrobkov, lebo inak by nedodržali kvalitu výrobku, ktorú si kontroloval odberateľ. Tu však opak je pravdou. Z výpovede svedkyne I. T., rod. U. jasne vyplynulo, že v roku 2008 spoločnosť N..S..N..S., U..G..C.. žiadne podnikateľské aktivity nevykonávala, že ona bola len „bielym koňom“, na ktorého boli napísané viaceré obchodné spoločnosti. Jej výpoveď súd považoval za vierohodnú na rozdiel od výpovede svedka P. W., ktorý vypovedal tendenčne, keďže ako sa ukázalo, nechal na svedkyňu I. T. spoločnosť N..S..N..S., U..G..C.. za sľúbenú odplatu prepísať práve on. Za spoločnosť S. H..U.. bol vypočutý svedok V., ktorý pokiaľ bol do 25.6.2008 predseda predstavenstva spoločnosti, tak so spoločnosťou C., U..G..C.. nemali žiadne obchodné aktivity, žiadne zmluvy spolu neuzatvorili. Nový predseda predstavenstva N. Š., ktorému bolo vznesené 12.01.2012 obvinenie v inej veci pre daňovú trestnú činnosť, odmietol v tejto veci vypovedať. Ten istý N. Š. zastupoval aj spoločnosť K. R., U..G..C., pričom sa vyjadril v rámci jednej z daňových kontrol, že účtovníctvo spoločnosti nedostal. Je nevierohodné tvrdenie obžalovaného, že N. Š. krátko po tom ako sa stal štatutárom týchto spoločností, hoci si neprevzal ani len ich účtovníctvo, začal vo veľkom obchodovať s kovovými profilmi, keď sám obžalovaný uviedol, že s dodávkou kovových (oceľových) profilov bol v tom čase problém a nakupovali sa spravidla od výrobcov ocele resp. z distribučnej firmy K.. Taktiež treba poukázať na postreh svedkyne S., ktorá jasne uviedla, že dodávka takéhoto tovaru (tony ocele resp. kovových profilov), predpokladá aj dopravu, pričom neboli zistené spoločnosti, ktoré mali dopravu tak objemného tovaru zrealizovať. Iné autá ako z K., ktoré by vozili kovové (oceľové) profily do spoločnosti C., U..G..C.. nikto nevidel. V podstate rovnaké závery platia aj vo vzťahu k spoločnosti T.- X. U..G..C., ktorej konateľom sa stal od 12.6.2008 N. X., ktorý mal od 28.2.2007 trvalý pobyt len na meste U. O.. Spoločnosť, ktorej bol N. X. konateľom, na adrese Š. XX, X., reálne nesídlila. Je nepravdepodobné, že by takáto osoba bez trvalého pobytu obchodovala v tak vysokých objemoch a sumách ako seriózny partner so spoločnosťou C., U..G..C., zvlášť keď si nespĺnila svoje elementárne daňové povinnosti k dani z príjmu, ani k DPH za uvedené obdobie. Predsa ak by konateľ N. X. realizoval v zime 2008 tieto obchody, tak by sa v januári 2009 zrejme nedopustil krádeže vlámaním do rodinného domu, ako mu je kladené za vinu.

Nakoniec sám obžalovaný uviedol, že žiadnu z osôb, ktoré boli oprávnené v kritickom čase konať za spoločnosť N..S..N..S.. U..G..C., T.-X. U..G..C., K. R. U..G..C.. a S. H..U.. osobne nepoznal, nekomunikoval s ňou, pritom sa ale v rozhodujúcej miere v roku 2008 ako konateľ podieľal na chode spoločnosti C., U..G..C.. Je preto nevierohodné jeho tvrdenie, že sa o dodávku tohto tovaru nestaral, lebo išlo o malé položky a on riešil len veľké veci. Z predmetných faktúr je zrejmé, že nešlo o „zanedbateľné“ položky ani vo firme, ktorá mala miliónové obraty. Žiaden vo veci vypočutý svedok nepotvrdil tvrdenie obžalovaného, že by nákupy v takýchto objemoch mohli v spoločnosti realizovať aj iné osoby ako obžalovaný (vyjmúc zvyšných konateľov, ktorí ale podľa vlastných slov do chodu spoločnosti nezasahovali), určite nie skladník Š..

Obžalovaný mal pritom dostatok času preukázať, či už daňovému úradu alebo neskôr súdu pravdivosť svojich tvrdení o tom, že materiál bol skutočne dodaný a následne aj zabudovaný, čo nevyužil

(právo predkladať dôkazy majú strany). Namiesto toho previedol spoločnosť na nemajetného T. S. so základným vzdelaním mylne sa domnievajúc, že sa tým zbaví trestnej zodpovednosti.

K námietke obžalovaného, že nový konateľ spoločnosti C., U..G..C.. T. S. mal neskôr dosť prostriedkov na účte, aby rozdiel dane vo výške 25.575,18 Eur dodatočne zaplatil, je treba uviesť, že obžalovaný nie je trestne stíhaný za nezaplatenie dane, ale za to, že skrátil daňovú povinnosť tým, že v podanom daňovom priznaní do nákladov zaúčtoval úhradu fiktívnych dodávateľských faktúr. Ide o špecifický druh podvodného konania. Trestný čin je dokonaný podaním daňového priznania so zaúčtovanými fiktívnymi dodávateľskými faktúrami v účtovníctve.

K námietke obžalovaného, že daňová kontrola trvala od 02.03.2010 do 30.05.2011, teda nebola ukončená v lehote 6 mesiacov ako predpokladá zákon, v dôsledku čoho protokol z tejto kontroly je nezákonný dôkaz (III. ÚS 24/2010) treba uviesť, že táto námietka nie je dôvodná. Kontrola začala 02.03.2010, následne podaním z 20.07.2010 daňový úrad požiadal o predĺženie lehoty na vykonanie kontroly do 2.12.2010, ktorej žiadosti Daňové riaditeľstvo SR v celom rozsahu vyhovel. Zároveň bola daňová kontrola rozhodnutím z 29.9.2010 prerušená z dôvodu nutnosti požiadať o medzinárodnú výmenu informácií. V kontrole sa pokračovalo 11.04.2011 po pominutí prekážky, pre ktorú bola kontrola prerušená. Počas prerušenia kontroly lehota neplynula. Kontrola bola ukončená 30.5.2011 prerokovaním protokolu. Z prezentovaného je zrejmé, že predĺžená lehota 9 mesiacov určená na vykonanie daňovej kontroly tak prekročená nebola.

K právnej kvalifikácii skutku uvedeného v obžalobe

Skrátenie dane a poistného

Podľa § 276 odsek 1 Trestného zákona, kto v malom rozsahu skráti daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 276 odsek 2 Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a už bol za taký čin odsúdený,
- b) a na uľahčenie spáchania takého činu poruší úradný uzáver,
- c) závažnejším spôsobom konania, alebo
- d) vo väčšom rozsahu.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Objektom trestného činu je záujem štátu na správnom vymeraní dane, poistného na sociálne alebo zdravotné poistenie, či príspevku na starobné dôchodkové sporenie. V zásade je potrebné uviesť, že tento trestný čin predstavuje osobitný druh podvodu spočívajúci v tom, že páchatelovi (resp. inej osobe) je na základe konania, prípadne opomenutia určitého konania vymeraná nižšia daň (poistné či príspevok) ako by mu podľa zákona mala byť vymeraná. Daňou sa rozumie povinná, zákonom ustanovená finančná suma, ktorú fyzická alebo právnická osoba odvádza zo svojich príjmov alebo na základe iných zákonom ustanovených skutočností v prospech verejných rozpočtov a účelových fondov na úhradu verejných výdavkov.

Skrátením dane sa rozumie akékoľvek konanie páchatel'a (je jedno, či ide daňovníka príslušnej dane, alebo inú osobu), v dôsledku ktorého mu zo strany príslušného orgánu bude vyrubená nižšia daň ako je suma dane určená zákonom, alebo k vyrubeniu dane vôbec nedôjde. Skrátením dane je aj vylúčenie daňovej výhody (k tomu porovnaj R 4/1995).

Z citovanej definície skrátenia dane vyplýva pomerne rozsiahly spôsob konania páchatel'a, ktorým môže dôjsť ku skráteniu dane. Je preto potrebné uviesť, že spôsob skrátenia dane bude závislý najmä od zákonnej úpravy jednotlivých druhov daní a povinností, ktoré tieto predpisy kladú na daňové subjekty. Jedným z druhov daní, ktorú je možné krátiť, je aj daň z príjmu. V praxi zrejme najčastejšou formou skrátenia dane z príjmu bude situácia, keď subjekt dane neprizná určité príjmy, ktoré dosiahol a znižuje si týmto spôsobom základ dane, a teda v konečnom dôsledku aj samotnú daňovú povinnosť. Ďalšou možnosťou skrátenia dane je nezákonné zvyšovanie výdavkov a teda znižovanie základu dane. Najtypickejším príkladom je zaradenie fiktívneho výdavku do účtovníctva, teda výdavku, ktorý reálne nebol vynaložený, ale daňový subjekt si len určitým spôsobom zabezpečil doklad „preukazujúci“ jeho vynaloženie (cit. Burda, E., Čentéš, J., Záhora, J. a kol. Trestný zákon, Osobitná časť. Komentár II. diel, 1, vydanie. Praha: C.H.Beck, 2011, str. 796 a nasl.)

V kontexte tohto stručného právneho rozboru je zrejmé, že skutok uvedený v skutkovej vete výroku o vine rozsudku napĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu skrátene dane podľa § 276 odsek 1 Trestného zákona, lebo obžalovaný tým, že v podanom daňovom priznaní ako konateľ nechal do nákladov spoločnosti C., U..G..C.. zaúčtovať úhrady fiktívnych dodávateľských faktúry skrátiteľ daňovú povinnosť na dani z príjmov tejto právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2008, čím ukrátil štátny rozpočet SR o sumu 25.575,18 Eur, čo predstavuje väčší rozsah činu. Tým je naplnený aj kvalifikačný znak tejto skutkovej podstaty podľa písmeno d) odseku 2 ust. § 276 Trestného zákona.

Obžalovaný konal ako trestne zodpovedný páchatel. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy ním chránené. Ako motív konania ustálil súd zisťnosť.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

U obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a síce, že pred spáchaním činu viedol riadny život (§ 36 písmeno j) Trestného zákona). Priťažujúcu okolnosť súd nezistil.

Za súdený zločin bolo možné uložiť trest odňatia slobody na tri až osem rokov.

Pri určení druhu trestu bolo potrebné prihliadnuť na ust. § 34 odsek 6 veta druhá Trestného zákona, podľa ktorého za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody. A keďže horná hranica v tomto prípade predstavuje 8 rokov, bolo nutné ukladať trest odňatia slobody.

Pri určovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody potom súd v rámci modifikovanej trestnej sadzby v rozpätí od 3 rokov až do 6 rokov a 8 mesiacov, keďže pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností došlo v súlade s ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej dolnej hranici vo výmere troch rokov.

S poukazom na to, že u obžalovaného ide o prvé odsúdenie a súd prognózu jeho nápravy hodnotí v kontexte svojich zistení ako vysoko pozitívnu, dospel s prihliadnutím aj na okolnosti prípadu k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto obžalovanému výkon trestu podmienične odložil na primerane dlhú skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Za stavu veci a zákonu zodpovedajúcu v tomto prípade považoval skúšobnú dobu vo výmere 1 rok, teda na samej dolnej hranici zákonného rozpätia, počas ktorej bude mať obžalovaný dostatok času na to, aby potvrdil, že u neho skutočne išlo o exces. Zároveň mu súd uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, keďže uloženie aspoň jednej povinnosti, alebo jedného obmedzenia je povinnosťou súdu, pokiaľ výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom.

Pri výmere trestu na samých dolných hraniciach súd zohľadnil okrem vyššie uvedených skutočností aj fakt, že konanie na súde sa vedie už štyri roky. Táto okolnosť však nebola natoľko významná, aby ju súd zohľadnil aplikáciou ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, ako sa domáhala obžaloba. Treba uviesť, že k výrazným prieťahom zo strany súdu pri prejednávaní tejto trestnej veci neprišlo. Samotnú dĺžku konania priamo ovplyvnila žiadosť obžalovaného, aby sa po zmene zákonného sudcu hlavné pojednávanie vykonávalo od znova.

Takto uložený trest považoval súd vzhľadom na osoby obžalovaného a okolnosti spáchania skutku za dostatočné a spravodlivé, zodpovedajúce potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktoré zároveň budú dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

K výroku o náhrade škody

Konajúcemu súdu v čase pripustenia daného nároku na hlavné pojednávanie (4.10.2017 nebolo známe stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2017, sp. zn. Tpj 39 - 60/2017 (publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 8/2017) na zjednotenie výkladu a aplikácie § 46 odsek 3, § 256 odsek 3 Trestného poriadku vo vzťahu k uplatňovaniu nárokov

na náhradu škody v tzv. adhéznom konaní (§ 46 ods. 3 Trestného poriadku), a to z hľadiska obsahu konkurujúcich si rozhodnutí k nárokom na náhradu škody, uplatňovaným v konaní o daňových trestných činoch, ktoré stanovisko túto otázku vyriešilo.

Z predmetného stanoviska vyplynul záver, že majetkové nároky štátu, vyplývajúce z predpisov o jednotlivých druhoch daní, o ktorých vo svojej pôsobnosti prvotne rozhoduje príslušný správny orgán postupom podľa Daňového poriadku (zákon č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov), vrátane nároku, ktorý vyplýva z daňovníkom neoprávnene uplatneného nároku na vrátenie zaplatenej dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane, majú administratívnoprávnu povahu a rozhodnutia o nich podliehajú prieskumu správneho súdu podľa Správneho súdneho poriadku (zákon č. 162/2015 Z. z. v znení zákona č. 88/2017 Z. z.). Tieto nároky nie sú nárokom na náhradu škody, ktorý je možné uplatniť v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku - tzv. adhézne konanie (súd o ich priznaní nerozhoduje ani v konaní podľa Civilného sporového poriadku - zákon č. 160/2015 Z. z. v znení zákona č. 87/2017 Z. z., nakoľko nejde o vec patriacu do pôsobnosti súdov). Je teda vylúčené prekrývanie, teda konflikt pôsobnosti orgánov (správneho orgánu a súdu), resp. duplicita v rozhodovaní o tom istom nároku. Na závere podľa predchádzajúcich odsekov nič nemení okolnosť, že dotknutý majetkový nárok (s daňovým hmotnoprávnym podkladom) kvantitatívne zodpovedá prí daňovom trestnom čine, ktorý je predmetom trestného konania, kvalifikačnému momentu rozsahu činu (znaku objektívnej stránky skutkovej podstaty pri daňových trestných činoch podľa § 276 až § 278 Trestného zákona). Rovnako je z pohľadu adhézneho konania irelevantné, ak daňový nárok smeruje proti právnickej osobe a obvinenou z vecne súvisiaceho daňového trestného činu je len fyzická osoba, ktorej konaním bol trestný čin spáchaný; nejde o duplicitne založený nárok na náhradu škody proti takému páchatelovi. Aj napriek nemožnosti uplatniť daňový majetkový nárok v adhéznom konaní je Slovenská republika, zastúpená príslušným orgánom (uvedeným v prvom odseku tohto bodu), v trestnom konaní o daňovom trestnom čine poškodeným s právami podľa § 46 odsek 1 Trestného poriadku (a podľa povahy veci aj podľa ostatných odsekov tohto ustanovenia, okrem odsekov 3 a 4). Ak je v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, postupom podľa § 256 odsek 2 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní uplatnený daňový majetkový nárok uvedený v bode I. (ako nárok na náhradu škody proti obvinenej fyzickej alebo právnickej osobe), súd poškodeného nepripustí na hlavné pojednávanie (len) s uplatneným nárokom na náhradu škody uznesením podľa § 256 odsek 3 Trestného poriadku, použijúc reštriktívny výklad tohto ustanovenia (poškodený zostane v postavení strany vo zvyšku svojich procesných práv). Taký postup sa aj v prípade, ak o nároku už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní podľa Daňového poriadku, uplatní namiesto postupu podľa § 256 odsek 4, § 46 odsek 4 Trestného poriadku (keďže prekážka res iudicata sa týka len nároku na náhradu škody, o ktorom už bolo rozhodnuté, nie iného nároku).

S poukazom na závery cit. stanoviska nebolo možné obžalovaného ako fyzickú osobu zaviazať k náhrade škody, preto súd poškodenú Slovenskú republiku zastúpenú Daňovým úradom Trnava, pobočka Piešťany, J. Záborského č. 40, Piešťany, s nárokom na náhradu škody odkázal postupom podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku na civilný proces prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom súc toho názoru, že pokiaľ bol tento subjekt so svojim nárokom na náhradu škody na hlavné pojednávanie v danom čase pripustený, musí sa o jeho nároku rozhodnúť.

Zároveň s poukazom na závery cit. stanoviska nebolo možné obžalovanému ako fyzickej osobe ani ukladať povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu (§ 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona). Rovnako mu nebolo možné uložiť ani povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlh (§ 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona), ako sa domáhal prokurátor, lebo nejde o dlh obžalovaného ako fyzickej osoby, ale o dlh spoločnosti C., U..G..C.. ako právnickej osoby, ktorý si navyše Slovenská republika zastúpená Daňovým úradom O., pobočka L., Y. Z. Č.. XX, L. Ľ., aj súbežne od tejto spoločnosti exekučne vymáha.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.